

Sygn. akt: I. C. 1251/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Kluczyńska
Protokolant:	Edyta Lipnicka

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2013 r. w Suwałkach

sprawy z powództwa K. M.

przeciwko (...) S. A. w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S. A. w W. na rzecz powódki K. M. kwotę 8 000 zł (osiem tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 18 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty;
2. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.
3. Koszty pomiędzy stronami stosunkowo rozdziela pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

/-/ SSR Agnieszka Kluczyńska

Sygn. akt I. C. 1251/12

UZASADNIENIE

Powódka K. M. wystąpiła przeciwko (...) SA w W. z pozwem o zapłatę kwoty 13 700 zł (rozszerzenie powództwa k. 127 akt sprawy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 27 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę związaną z uszkodzeniami ciała i rozstrojem zdrowia doznanymi na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 8 kwietnia 2012 roku. Dodatkowo powódka domagała się zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swe roszczenie powódka wskazała, iż w wyniku kolizji drogowej z dnia 8 kwietnia 2012 roku, spowodowanej przez osobę korzystającą z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, doznała obrażeń ciała w postaci potłuczeń ogólnych, urazu kręgosłupa szyjnego , urazu biodra lewego. co spowodowało bóle i zawroty głowy, bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem jego ruchomości; Powódka zgłosiła pozwanemu roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia I pozwany roszczenie to uznał co do zasady i wypłacił powódce kwotę 1300,00 złotych. Kwota

ta, zdaniem powódki, nie rekompensuje jednak krzywdy, jakiej doznała w związku z wypadkiem z dnia 8 kwietnia 2013 roku, wobec czego zdecydowała się na sądową drogę dla ochrony swych roszczeń.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 6 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy w Suwałkach w sprawie I Nc 1633/12 orzekł stosownie do żądań pozwu (nakaz zapłaty k. 16)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwany (...) SA w W. nie uznał powództwa i domagał się jego oddalenia oraz zasądzenia od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Argumentując swe stanowisko w sprawie pozwany przyznał, iż co prawda uznał roszczenie powódki i wypłacił jej kwotę 1300 złotych w toku postępowania szkodowego, z uwagi na stwierdzony u powódki 1% uszczerbek na zdrowiu; zdaniem pozwanego, przyznając powódce zadośćuczynienie w takiej wysokości wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, czyli rozmiar szkody, charakter obrażeń, długość okresu leczenia, wiek powódki, prognozy na przyszłość;

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 kwietnia 2012 roku w S., kierujący pojazdem marki F. o nr rej (...) nie dostosował się do sygnalizacji świetlnej(czerwone światło) i uderzył w lewy bok pojazdu marki H., kierowanym przez powódkę K. M.. Funkcjonariusze Policji wezwani na miejsce kolizji ukarali kierującego pojazdem marki F. mandatem karnym.

W wyniku tej kolizji powódka K. M. doznała obrażeń ciała w postaci potłuczeń ogólnych, urazu kręgosłupa szyjnego, urazu biodra lewego, co spowodowało bóle i zawroty głowy, bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem jego ruchomości;

Sprawca wypadku w dacie zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych od odpowiedzialności cywilnej w (...) SA w W. (bezsporne, dodatkowo dowód: zgłoszenie szkody, informacja K. S., polisa ubezpieczeniowa – w aktach szkodowych).

Bezpośrednio po wypadku z dnia 8 kwietnia 2012 roku K. M. przewieziona została do Szpitala Wojewódzkiego w S. na (...), gdzie założono jej kołnierz z waty i bandaża; dalsze leczenie powódka kontynuowała w Poradni chirurgii – Urazowo – Ortopedycznej w S. od dnia 10 kwietnia 2012 roku do 9 lipca 2012 roku – podczas które to wizyty zdjęto powódce kołnierz ortopedyczny ; 11 kwietnia 2012 roku powódka odbyła też wizytę w Poradni Neurologicznej w S.; nie była rehabilitowana; przyjmowała leki na receptę przez okres 7-10 dni, w okresie późniejszym – sporadycznie; obecnie powódka nie przyjmuje leków przeciwbólowych;

Obrażenia ciała , jakich doznała powódka w wyniku kolizji z dnia 8 kwietnia 2012 roku uzasadniają 5 % pouszczerbek nazdwoiu z uwaginas przebyty więzadłowy uraz kręgosłupa szyjnego, który wymagał leczenia farmakologicznego i unieruchomienia w kołnierzu ortopedycznym oraz obecnie istniejące dolegliwości bólowe kręgosłupa; stłuczenie stawu biodrowego nie spowodowało trwałych następstw , powódka obecnie nie odczuwa żadnych dolegliwości bólowych w tym zakresie

Obecnie powódka jest osobą sprawną i samodzielną, nie skarży się na jkielekolwie dysfunkcje podczas wykonywania czynności dnia codziennego, lecz przebyty uraz kręgosłupa może w przyszłości wpłynąć na wcześniejsze ujawnienie się zmian zwyrodnieniowych; powódka po zakończonym procesie leczenia odyskała obecnie dobrą funkcję kręgosłupa szyjnego;

Uraz głowy spowodował u powódki zaburzenia adaptacyjne jako następstwo urazu, bez trwałych uszkodzeń ośrodkowego układu nerwowego, utrawolna nerwica w związku z urazem czaszki przejawiająca się zaburzeniami lękowymi; - co stanowi 5% uszczerbek na zdrowiu; powódka odczuwała dolegliwości bólowe głowy i kręgosłupa przez okres 5 miesięcy; dolegliwości te uniemożliwiły jej uprawianie sportu (jazda rowertem, pływanie, lekcje W-F)' obecnie powódka nie wymaga leczenia farmakologicznego, reyhabilitacyjnego, jest sprawna fizycznie; w zakresie

zaburzeń lękowych jest szansa na całkowity powrót do zdrowia, gdyż powódka radzi sobie z zaburzeniami lękowymi bez przyjmowania leków;

Dowód ; opinia biegłego z zakresu ortopedii k.102-109, 153-154; opinia biegłego z zakresu neurologii k. 72-75, 133-134)

Powódka K. M. ma 19 lat, obecnie uczy się; nie sygnalizuje istotnych zakłóceń w codziennym funkcjonowaniu, odczuwa jednak lęk podczas jazdy samochodem oraz uczestnicząc w ruchu jako pieszy;

Szkodę osobową na skutek kolizji z dnia 6 kwietnia 2012 roku K. M. zgłosił (...) SA w W., domagając się zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 4000 zł (dowód: zgłoszenie szkody w aktach szkodowych). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, Zakład ten przyznał jej zadośćuczynienie w łącznej kwocie 1300,00 zł (bezsporne, dodatkowo dowód: pismo z dnia 27 czerwca 2012 roku w aktach szkodowych) . Uznając tak wypłaconą kwotę za zaniżoną K. M. wezwał pozwanego do dopłaty brakującej części zadośćuczynienia ;

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – zwanej dalej ustawą (...) - Dz.U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm., z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W kontekście powyższej regulacji rozpatrywać należało odpowiedzialność pozwanego w sprawie niniejszej. Żądanie swe powódka wywodziła bowiem z faktu, iż doznała uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia na skutek szkody wyrządzonej w związku z ruchem pojazdu mechanicznego kierowanego przez osobę, której pozwany ochrony ubezpieczeniowej w zakresie OC udzielał.

Odpowiedzialność sprawcy kolizji z dnia 6 kwietnia 2012 r. za szkodę na osobie powódki na gruncie sprawy niniejszej wątpliwości nie budziła. Okoliczności tej pozwany nie kwestionował bowiem. W tym stanie rzeczy porządkująco jedynie zauważyć należy, iż odpowiedzialność sprawcy kolizji z dnia 13 grudnia 2010r. znajduje swe źródło w art. 436§2 kc w zw. z art. 436§1 kc i 415 kc.

Bezspornym w sprawie niniejszej było także i to, że sprawca kolizji w dacie zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczenia obowiązkowego posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W takich zaś okolicznościach odpowiedzialność za szkodę zgłoszoną przez powódkę przypisać można też pozwanemu (art. 35 ustawy (...)). Odpowiedzialności tej zresztą – co do zasady – pozwany nie kwestionował.

Treść żądania zgłoszonego przez powódkę wskazywała, iż w związku z kolizją z dnia 8 kwietnia 2012r . przypisuje on pozwanemu odpowiedzialność w zakresie roszczenia o zadośćuczynienie. Rzeczą Sądu stało się rozstrzygnięcie czy żądanie powódki zasługuje na uwzględnienie, a jeżeli tak – to w jakiej części.

Zadośćuczynienie o jakim mowa w art. 445 kc ma przede wszystkim na celu naprawienie krzywd wyrządzonych deliktem oraz złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych - zarówno tych już doznanych, jak też tych mogących wystąpić w przyszłości. Przy czym nie tylko trwałe, lecz także przemijające zaburzenia w funkcjonowaniu organizmu mogą usprawiedliwiać przyznanie zadośćuczynienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie V CKN 909/00, LEX 56027).

Natomiast wysokość zadośćuczynienia, z uwagi na jego kompensacyjny charakter, powinna być adekwatna do doznanej krzywdy oraz uwzględniać wszystkie zachodzące okoliczności takie jak nasilenie cierpień – zarówno fizycznych jak i psychicznych, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa czy trwałe następstwa zdarzenia. Rozmiar zadośćuczynienia musi przy tym przedstawiać dla pokrzywdzonego ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie określenie wysokości zadośćuczynienia powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, przy

uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2002 r. w sprawie IV CKN 1266/00, LEX nr 80272).

Z opinii biegłych sądowych : z zakresu neurologii i ortopedii sporządzonych na potrzeby niniejszego postępowania (które to opinie ocenił Sąd jako w pełni wiarygodne, gdyż są wnikliwie i sporządzona przez specjalistów odznaczających się wysokim poziomem fachowości) wynika jednoznacznie, iż w związku z wypadkiem z dnia 8 kwietnia 2012 roku powódka doznała uszczerbku na zdrowiu w aspekcie neurologicznym(5%), oraz w aspekcie ortopedycznym (5%); Stan zdrowia powoda po ww. wypadku szczegółowo opisany został w części ustaleniuowej uzasadnienia. Należy jedynie przypomnieć, że uszkodzenia ciała powódki skutkowało dolegliwościami bólowymi (kręgosłupa – 3 miesiące), głowy (5 miesięcy) oraz niemożnością aktywności ruchowej – jazda rowerem, pływanie, zajęcia szkolne W-F); obecnie nastąpił pełny powrót do zdrowia fizycznego powódki; nie odczuwa dolegliwości bólowych, nie przyjmuje żadnych leków;

Powódka doznała też w związku z kolizją szkód w sferze psychicznej. Sfery tej nie można, zdaniem Sądu, ani pominąć ani bagatelizować - oceniając zasadność roszczenia o zadośćuczynienie. (...) psychiczne człowieka stanowi bowiem podstawę prawidłowego jego funkcjonowania w rodzinie, życiu zawodowym czy ogólnie rzecz biorąc - życiu społecznym. Wszelkie jego zachwiania rodzą zatem dla człowieka ujemne konsekwencje nie tylko medyczne, ale też we wszystkich innych przejawach jego dotychczasowej aktywności życiowej. W kontekście powyższych uwag podkreślić trzeba, że na skutek wypadku powódka K. M. odczuwała i odczuwa nadal lęk przed jazdą samochodem oraz cierpi na nerwicę;

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności roszczenie powódki z tytułu zadośćuczynienia ocenił Sąd jako usprawiedliwione co do zasady. W tym stanie rzeczy rozważyć jeszcze tylko należało jaki winien być jego rozmiar.

Zważywszy na skutki tego wypadku w sferze zdrowia powódki zadośćuczynienie żądane przez nią w sprawie niniejszej uznać należało za wygórowane. Jak słusznie wskazał bowiem pozwany, leczenie powódki trwało stosunkowo krótko, doznane urazy nie powodowały konieczności interwencji chirurgicznej (co niewątpliwie ma znaczenie przy ocenie rozmiaru cierpień, bólu, długości rekonwalescencji) ; dodatkowo powódka obecnie w życiu społecznym funkcjonuje prawidłowo; Wskutek upływu czasu negatywne następstwa wypadku z całą pewnością po stronie powódki uległy częściowemu zniwelowaniu. Powyższa konstatacja dotyczy w szczególności sfery psychicznej. Jednocześnie wskazać należy, iż powódka na dzień dzisiejszy realizuje swe funkcje społeczne, rodzinne, osobiste, nie wymaga leczenia ;

Zx drugiej strony – oceniając kwotę zadośćuczynienia przyznaną przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego (przesądowego) uznać należy ją za zaniżoną; pamiętać bowiem należy o skutkach w sferze psychicznej powódki (opisane powyżej), o doznanych urazach, które skutkowały uszczerbkiem na zdrowiu (szczególnie urazie kręgosłupa – mającym wpływ na funkcjonowanie układu kostnego w przyszłości);

Mając wszystko powyższe na uwadze, wysokość zadośćuczynienia za krzywdę w przypadku powódki określić należało – zdaniem Sądu - co do zasady na kwotę 9300 zł. Przy uwzględnieniu faktu, iż przed procesem tytułem zadośćuczynienia pozwany wypłacił powodowi kwotę 1.300,00 zł, roszczenie pozwu w sprawie niniejszej za usprawiedliwione uznać należało do kwoty 8000 zł. Stąd też orzeczono jak w pkt I wyroku, przy czym o odsetkach rozstrzygnięto w oparciu o art. 14 ustawy (...) w zw. z art. 481 k.c.

Uznając zaś żądanie pozwu ponad kwotę orzeczoną w pkt I za wygórowaną – Sąd orzekł jak w pkt II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł z mocy art. 100 kpc.

/-/ SSR Agnieszka Kluczyńska